

унеможливиює їх повторне використання, відсутні параметри систем координат наборів даних, документи про надання і зміну поштових адрес, а також назв вулиць міста у багатьох випадках не містять графічну частину.

Висновки: виходячи з вищезазначеного, можна висловити думку, що основними критеріями визначення процедур попередньої обробки є відповідність фізичної та логічної структури, системи координат та наявності її параметрів, наявність метаданих (даних про виконавців робіт, відомості про актуальність та точність, документованість даних та інше).

Література

1. Розпорядження кабінету міністрів України «Про визначення адміністративних центрів та затвердження територій територіальних громад Харківської області». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-viznachennya-administrativnih-centriv-ta-zatverdzhennya-teritorij-teritorialnih-gromad-harkivskoyi-oblasti-i120620-725>
2. ДБН Б.1.1-15-2012 «Склад і зміст генерального плану населеного пункту». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0358858-12?lang=ru#Text>

ПРОБЛЕМИ ЗВУКОІЗОЛЯЦІЇ І ОСОБЛИВОСТІ ТЕХНОЛОГІЇ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ АКУСТИЧНИХ ПОЛІМЕРНИХ МАТЕРІАЛІВ

С.В. Демченко, студент 6 курсу факультету Інженерних мереж і екології міст

В.О. Росоха, к.п.н., професор кафедри Охорони праці та безпеки життєдіяльності

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Останнім часом все більше уваги приділяється проблемі шуму. Особливо ця актуально для великих міст, де людина щодня піддається впливу багатьох шкідливих факторів. Всякий небажаний для людини звук є шумом. Інтенсивне вплив шуму на організм людини несприятливо впливає на перебіг нервових процесів, сприяє розвитку втоми. Тому шум визнаний одним з шкідливих чинників [1, 2]. Як будь-який шкідливий чинник, шум підлягає жорсткому нормуванню.

Звукопоглинальні матеріали та конструкції підрозділяються на: волокнисто-пористі (мінеральна вата, фетр, акустична штукатурка); мембранні поглиначі (плівка, фанера, закріплені на дерев'яних латах). Ці звукоізоляційні матеріали застосовують для ізоляції приміщень від поширення матеріального (ударного) перенесення звуку. На відміну від звукопоглинальних ці матеріали залишаються практично в прихованому від погляду стані у вигляді прокладок шарів в конструкціях внутрішніх стін (перегородок) і міжповерхових

перекриттів будівель [3]. Вони розташовуються між зовнішніми оболонками (панелей, щитів та ін.), перебуваючи у вільному (не стислому) або навіть підвішеному стані (наприклад, підвішені мати).

Звукоізоляційними матеріалами служать пористі полімерні матеріали (пенополіполіетилен – «Петрофлен», «Ізолон» - пенополіетилен, пенополіпропілен – «Пенотерм», і ін.) і напівтверді мінераловатні і скловатні мати і плити на синтетичній зв'язці типу «Роквул», «Екофон», «Армстронг» і ін. З таких матеріалів виготовляють звукоізолюючі перегородки між виробничими та адміністративними приміщеннями. Тому розглянемо більш детально питання застосування цих матеріалів до виробничих приміщень де виробляють фармацевтичну та хімічну продукцію.

Подвійні стіни або перегородки зазвичай проектують з жорсткою зв'язкою між елементами по контуру або в окремих точках. Величина проміжку між елементами конструкцій повинна бути не менше 40 мм. Для збільшення звукоізоляції подвійних стін і перегородок рекомендуються такі конструктивні заходи: збільшення товщини проміжку між елементами подвійної конструкції; усунення жорсткого зв'язку між елементами подвійної конструкції, а також з конструкціями, що примикають до стін і перегородок.

Для збільшення звукоізоляції повітряного шуму стіною або перегородкою, виконаною із залізобетону, бетону, цегли і т.п., у ряді випадків доцільно використовувати додаткову обшивку на віднесенні. В якості обшивки можуть використовуватися: гіпсокартонні листи, тверді деревно-волокнисті плити і подібні листові матеріали, прикріплені до стіни по дерев'яних рейок, по лінійним або точковим маяках з гіпсового або цементно-піщаного розчину, по металевому каркасу.

Повітряний проміжок між стіною і обшивкою доцільно виконувати товщиною 40-60 мм і заповнювати м'яким звукопоглинальним матеріалом (мінераловатними або скловолокнистими плитами, спіненими поліетиленом). Оптимальна товщина звукопоглинача становить $2/3$ товщини повітряного проміжку. Внутрішні стіни, що розділяють адміністративні приміщення, до яких пред'являються підвищені вимоги по ізоляції повітряного шуму (необхідний індекс $RW = 54 \dots 59$ дБ), слід проектувати подвійними з повним роз'єднанням їх елементів між собою і від прилеглих конструкцій, що виключає непряму передачу звуку в ізолюються приміщення по прилеглим стін і перекриттів. Необхідна товщина звукоізоляційного шару матеріалів визначається розрахунком. При цьому необхідно правильно вибрати співвідношення між товщиною шару ізоляційного матеріалу і навантаженням (стяжкою з покриттям підлоги) з тим, щоб резонансна частота коливання статі була мінімально низькою і при цьому не стати жертвою руйнування звукоізоляційній прокладки.

Більш доцільно застосувати у нашому випадку для звукоізоляційних прокладок матеріал «Пенотерм». В залежності від товщини прокладки і поверхневої густини стяжки забезпечує індекс зниження приведенного рівня

структурного шуму під перекриттям від 20 до 22 дБ, що в більшості реальних випадків дозволяє виконати нормативні вимоги по шумоізоляції.

Література

1. ДСТУ 2325-93 Шум. Терміни та визначення.
2. ДСТУ 2300-93 Вібрація. Терміни та визначення
3. Будівельне матеріалознавство / За ред. П.В.Кривенко. — Київ : ЛіраК, 2012. — 624 с.

МІСЬКИЙ ТА РЕГІОНАЛЬНИЙ РОЗВИТОК У СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

В.О. Денисюк, студентка 2 курсу ННІ економіки, оподаткування та митної справи

О.М. Омельчук, студентка 2 курсу ННІ економіки, оподаткування та митної справи

Університет державної фіскальної служби України

Побудова системи ефективного публічного адміністрування в Україні можлива за рахунок відходу від централізованої моделі управління в державі, тобто за рахунок децентралізації влади. Проведення реформ за принципом децентралізації влади має супроводжуватися передачею значних повноважень та фінансових ресурсів від органів державної влади – органам місцевого самоврядування. Збільшення ролі територіальних громад в публічному адмініструванні потребує використання ефективних технологій управління, зокрема проектного менеджменту.

На практиці термін “проект” може вживатись як для визначення управлінського інструменту, так і для операційного документа – плану проекту, в якому задокументовано всі необхідні його елементи. Проектний менеджмент, окреслює факт тимчасових заходів, спрямованих на досягнення певної мети. Очевидно, що така обмеженість у часі потребує високого рівня компетентності як від керівництва проекту, так і від місцевих рад, які, долучаючись до нього, навчаються більш системно і раціонально підходити до вирішення проблем громади [1, с.180].

Нинішня ситуація в органах публічного управління України характеризується тим, що всі процеси підготовки рішень розглядаються як задачні. Зовнішня комунікація із зацікавленими учасниками як елемент процесу проблемного підходу до підготовки та прийняття рішень розглядається як «загроза» для іміджу професійної компетенції влади. За відсутності технологій комунікації проблемний підхід не достатньо використовується, а його імітація громадськими експертами та незалежними аналітичними центрами має спотворений характер.